

De stotterende Commandant

Het is het jaar 1969

We voeren op Hr. Ms. Amsterdam, de D 819. Onze commandant destijds was **I. de Regt**.

De seinersbrigade bestond destijds uit **Klaas Klein**, **Willem van der Linden** alias "*Bello*" en ikzelf, **Gerard Derksen**. **Jan Boots** alias "*Bill*" zat als marinier verbindingdienst aan boord en functioneerde als telegrafist. Hij was vaak bij de seinersbrigade te vinden en we gingen ook veel gezamenlijk op stap. De Kpl seiner was **Rob Wester** en onze chef was Sgt seiner **Piet Derksen**.

ook nog eens dat ik voor mijn tampatje moest staan als de "*Rond*" langs kwam en mij bij de dienstdoende officier moest melden. Mijn maten hadden er het volgende op gevonden.

We zaten voor een term van 9 maanden in de West en lagen aan de Rima-steiger op Parera. Ik was de enige minderjarige van het stel, maar wilde natuurlijk wel altijd als een meerderjarige stappen. Het toeval wilde dat ik ook nog eens gestraft was, 21 dagen licht á 2 uur strafdienst per dag. Probleem was

We lagen aan de Rima-steiger in Willemstad, Curacao op de basis Parera. We gingen stappen. Mijn maten namen mijn burgerkleding en een handdoek mee. Ik wachtte de "*Rond*" af en was een paar

minuten daarna al te water. Ik zwom de haven door en mijn maten stonden op mij te wachten. Afdrogen, aankleden en stappen. Als we 's nachts aan boord terug gingen, zou ik geheel ontkleed te water gaan en door de haven naar bakboordzijde van de Amsterdam zwemmen ter hoogte van het anker. Zij namen mijn kleding mee. De maten inmiddels aan boord, zouden mij met een tros omhoog hijsen. Een paar keer lukte het mij

om bijna de reling vast te pakken maar keer op keer viel ik terug in het water. Dit maakte zo'n lawaai

dat de onderofficier van de wacht maar eens kwam kijken wat daar toch aan de hand was voor op de bak.

De volgende dag stonden we met z'n allen op parade. Onze verbindingsofficier **Paul Schreuders** erbij, de onderofficier van politie, de eerste officier en onze commandant **de Regt**. Hij stotterde of hakte nog wel eens als hij zich een beetje druk maakte. **Willem v.d. Linden** alias "*Bello*" deed dat ook wel eens.

Nadat aan commandant **de Regt** was uitgelegd en voorgelezen wat er zich de afgelopen nacht had afgespeeld kwam er altijd de laatste vraag van hem. Al hikkend/stotterend zei hij: "Hebben jullie hier nog wat op te zeggen?". Het was in die tijd algemeen bekend dat je maar beter je mond kon houden en niet in discussie moest gaan met de commandant. Allemaal knikten we van nee maar tot onze grote schrik had "*Bello*" nog wel wat te melden en deed al stotterend

zijn verhaal. Hij kon het niet eens afmaken. Commandant **de Regt** werd zo kwaad en zijn gezicht liep rood aan. Hij dacht namelijk dat hij door de stotterende "*Bello*" in de maling werd genomen en hem een beetje aan het nadoen was met zijn gestotter. Onze verbindingsofficier **Paul Schreuders** keek terneergeslagen en hoofdschuddend naar beneden. Zijn hele betoog om clementie voor ons werd door de stotterende "*Bello*" in een klap de grond in geboord.

Onze volgende haven zou Martinique zijn. Terwijl we de hut werden uitgebonjourd hoorden we commandant **de Regt** nog Briesend zeggen: "Jullie zullen Martinique nooit zien want dan zit je namelijk knijp".

Gelukkig heb ik in een volgende term met de Friesland, Martinique nog gezien.

Was getekend Gerard Derksen
Voormalig seiner-telexist Koninklijke Marine 1966-1972